

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»

...Καθώς κατέβαινε τις σκάλες, τον είχε πιάσει μια τρομερή ζαλάδα. Με το ζόρι έβλεπε μπροστά του. Λες και πέρασαν αιώνες, μέχρι να καταφέρει να φτάσει στο ισόγειο. Βγαίνοντας επιτέλους από το κτήριο, ανέπνευσε ξανά τον καθαρό αέρα. Ηρέμησε και αισθάνθηκε πως μπορούσε να ανασάνει πάλι. Ήταν χαρούμενος που βγήκε από εκεί μέσα. Ωστόσο, σε λίγα δευτερόλεπτα άρχισε να κατακλύζεται από αρνητικά συναισθήματα. Αμηχανία, φόβος, άγχος, θυμός, στεναχώρια... Θυμήθηκε ξανά όλα, όσα είδε σε εκείνα τα γραφεία. Όλοι δούλευαν και έτρεχαν πάνω κάτω σαν ρομπότ. Κανένα συναίσθημα, καμία αγάπη για την ίδια τους την εργασία.

«Τι ήρθα να κάνω εγώ εδώ;» σκέφτηκε.

«Δε μου ταιριάζει εμένα όλο αυτό. Δε σκοπεύω να γίνω σαν αυτούς τους ανθρώπους. Δεν είναι αυτή η ζωή που ονειρεύτηκα».

Στεκόταν πολλή ώρα εκεί, ακίνητος, χωρίς να ξέρει τι να κάνει. Άρχισε να περπατάει μπερδεμένος. Δεν υπήρχε περίπτωση να πάει κάπου αλλού. Δεν ήθελε να το ξαναπεράσει αυτό. Το μόνο που επιθυμούσε εκείνη τη στιγμή ήταν να πάει στο σπίτι του...

Με το που μπήκε στο διαμέρισμά του, έτρεξε κατευθείαν στο ημερολόγιό του. Γι' αυτόν ήταν πάντα ο πιο κατάλληλος τρόπος, για να ξεσπάσει και να εκφράσει τις σκέψεις του. Έγραφε για ώρες γεμίζοντας αμέτρητες σελίδες με όλα του τα παράπονα και τα όνειρα. Αισθανόταν τελείως διαφορετικός και περιθωριοποιημένος από όλους. Δεν έμοιαζε με κανέναν εκεί έξω. Κυνηγούσε όλη του τη ζωή την πραγματική ευτυχία. Δεν τον ενδιέφερε η δόξα ή τα χρήματα, διότι ήξερε πως στο τέλος τίποτα από αυτά δεν έχει σημασία. Άλλωστε, ποιο είναι το νόημα της ζωής, αν δεν είσαι χαρούμενος; Παρόλο που ο Αναστάσης ήταν πάντα ένας άνθρωπος με αισιοδοξία και αποφασιστικότητα, ένιωθε ότι έπρεπε να τα παρατήσει.

Την επόμενη μέρα, σηκώθηκε, έφτιαξε γρήγορα έναν καφέ και βγήκε έξω να κάνει μια βόλτα, για να ξεσκάσει. Ενώ περπατούσε βυθισμένος στις σκέψεις του, του έπεσε στον δρόμο το ημερολόγιό του. Δεν το πρόσεξε. Έτσι, συνέχισε να προχωράει. Μετά από μερικά λεπτά, πέρασε από το ίδιο σημείο ένας κύριος ψηλός, αδύνατος, γκριζομάλλης. Είδε ένα βιβλίο πεταμένο, το πήρε και έφυγε. Φτάνοντας στη δουλειά του, αποφάσισε να το ανοίξει. Μόλις κατάλαβε ότι ήταν ένα ημερολόγιο, ήξερε πως δεν έπρεπε να το διαβάσει. Όμως, η περιέργεια τον νίκησε... Δεν είχε διαβάσει κάτι παρόμοιο ποτέ στη ζωή του. Έμεινε έκπληκτος από την εκφραστικότητα, την αλήθεια, τα σχήματα λόγου που είχε χρησιμοποιήσει ο άνθρωπος που το έγραψε. Ήταν κάτι που έπρεπε να εκδοθεί. Στη συνέχεια, πρόσεξε ένα όνομα και ένα τηλέφωνο γραμμένα στην τελευταία σελίδα. Αμέσως, γεμάτος ανυπομονησία κάλεσε τον αριθμό. Ο Αναστάσης σήκωσε το τηλέφωνό του. Ο κύριος του εξήγησε ότι είναι εκδότης και είχε βρει το ημερολόγιο στον δρόμο. Του ζήτησε να τον δει όσο πιο σύντομα γίνεται. Ο Α-

ναστάσης τον ευχαρίστησε που επικοινωνήσε μαζί του και κανόνισαν μια συνάντηση εκείνο το απόγευμα.

- Αρχικά, ήθελα να σου ζητήσω συγγνώμη, επειδή διάβασα το ημερολόγιο, χωρίς την άδειά σου. Δε θα έκανα ποτέ κάτι τέτοιο, όμως, για κάποιο λόγο, μου τράβηξε πολύ το ενδιαφέρον και ήθελα να το ανοίξω και να διαβάσω. Μου έκαναν τρομερή εντύπωση όλα, όσα έγγραφες, αλλά κυρίως ο τρόπος που σκέφτεσαι και εκφράζεσαι.
- Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.
- Δουλεύω σε έναν εκδοτικό οίκο. Θα ήθελα να σου προτείνω να προχωρήσουμε στην έκδοση του ημερολογίου, αν δεν έχεις πρόβλημα να δημοσιευτούν αυτά που έχεις γράψει. Είμαι σίγουρος ότι θα έχει τεράστια επιτυχία. Είναι καταπληκτικό και είναι ακριβώς αυτό που ψάχνουν όλοι. Μπορώ να σου το εγγυηθώ.
- Ειλικρινά, σας ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια και χαίρομαι που σας φάνηκε ενδιαφέρον. Ωστόσο, δεν ενδιαφέρομαι. Συγγνώμη.

Ο Αναστάσης επέστρεψε ξαφνιασμένος στο σπίτι του. Σκεφτόταν συνεχώς τα λόγια που του είχε πει ο εκδότης. Δεν είχε σκεφτεί ποτέ να κάνει κάτι τέτοιο. Δεν του είχε περάσει ποτέ από το μυαλό πως θα του παρουσιαστεί τέτοια ευκαιρία και δεν το χωρούσε το μυαλό του... Τον πήρε ο ύπνος στον καναπέ...

Μετά από έναν πολύ ανήσυχο ύπνο, το πρωί πετάχτηκε σαν ελατήριο πάνω... Αποφάσισε ότι πρέπει οπωσδήποτε να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία που του παρουσιάστηκε ξεπερνώντας τις όποιες αναστολές του. Ήθελε να μοιραστεί με τους ανθρώπους που θα διάβαζαν το βιβλίο του τα συναισθήματά του. Ήθελε να προσπαθήσει να τους αλλάξει γνώμη, να τους δείξει πως πρέπει να απολαμβάνουν τη ζωή και να μην είναι γεμάτοι φόβο, μιζέρια ή στεναχώρια, επειδή αυτό δε θα οδηγήσει πουθενά. Έπρεπε με αυτή του την απόφαση να τους δείξει πως πρέπει να πιστεύουν στον εαυτό τους, γιατί όλα είναι δυνατά.

Πολύ νωρίς την επομένη τηλεφώνησε στον εκδότη και του ανακοίνωσε πως είχε αλλάξει γνώμη. Με πολύ ενθουσιασμό ξεκίνησαν αμέσως τις διαδικασίες για την έκδοση...

Μέσα σε δύο μήνες, το βιβλίο είχε γίνει πασίγνωστο. Οι πάντες μιλούσαν για αυτό και ζητούσαν το επόμενο...

Πέρασαν πολλά χρόνια... Ο Αναστάσης είχε γράψει πάρα πολλά βιβλία και είχε γίνει ο πιο διάσημος και επιτυχημένος συγγραφέας της εποχής του. Το γεγονός πως του έπεσε το ημερολόγιο είχε αλλάξει όλη του τη ζωή. Ήταν πραγματικά χαρούμενος και ικανοποιημένος με αυτό που έκανε. Και όλα αυτά, μόνο και μόνο, γιατί είχε μπει σε εκείνα τα γραφεία και είχε συναντήσει εκείνη τη δακτυλογράφο.